

Meziyet Değil

– Mecit Aktürk · 18 Nisan 2014

Meziyet Degil.

"Oku" ile başlamış, Hirâdan Kutlu Hitap
Kalem tekrardan bîtap; yazmak meziyet değil.
"Şerîk"i yasaklamış Kur-an'ım, Nurlu Kitap
Putlardan edinip Râb, azmak meziyet değil!

İndik ana rahminden; bu dünya "er meydanı"
"Hakem kim, rakibin kim?" Rabbin kim? İyi tanı
Kündelere gelip de sevindirme şeytanı
O Yüce Yaradan'ı, üzme meziyet değil!

Mü'minin vazifesi, beşeri Hakk'ka dâvet
Zâyi olmaz amelin; zannetme boşa gayret
Varsın "sermâye" densin, "yalan, iftira, gıybet"
Sen dilini âyar et! Bozmak meziyet değil!
Dizginle azgın hırsın dünyevî telaşını
Ye'se düşen kaybeder nefsiyle savaşını
Bir poyraz esme ile çatma hemen kaşını!
Sabreyle, eğ başını; kızmak meziyet değil!

Akrep ile yelkovan zamanı sürüklerken
Takvimler feryâd ile günü güne eklerken
Azrâil baş ucunda emâneti beklerken
Secdeler "buyur" derken, gezmek meziyet değil!

Hakikat güneş gibi! Kör olsa bulur insan!
Can kafeste kuş gibi! Gün gelir ölür insan!
Kim kalplerin tabîbi? Düşünse bilir insan
Zerre varsa izan, sezmek meziyet değil!

Daldırmadan sözümü ne zehire, ne kire
Işık tuttum gerçeğe; kabre, Münker, Nekir'e
Hakkı söyledi diye dokunmayın fakire
Nefsime serdim yere; ezmek meziyet değil.

Mecit AKTÖRK